

инвестиционная область была спроектирована, чтобы приносить доход в краткосрочном и среднесрочном периоде. Существует множество отраслей для «зеленых» инвестиций, инвестирование которых поддерживается государственным сектором экономики. Украина также не осталась в стороне от прогрессивных направлений в инвестировании и в настоящее время в Украине внедряется все больше «зеленых» инвестиционных проектов, которые стимулируются государством.

Литература

1. Keane, Robert F. "The Green Advisor: SRI & Green Investing Grow Up". Investment Advisor. 1 November 2009.
2. Inderst, G., Kaminker, Ch., Stewart, F. (2012), "Defining and Measuring Green Investments: Implications for Institutional Investors" Asset Allocations", OECD Working Papers on Finance, Insurance and Private Pensions, No.24, OECD Publishing.
3. Навстречу «зеленой» экономике: пути к устойчивому развитию и искоренению бедности, ЮНЕП, 2011 г. [Электронный ресурс] — Режим доступа. <http://www.un.org/ru/development/sustainable/ger_synthesis.pdf>.

Янченко Л.В.

*Обласний комунальний вищий навчальний заклад
«Інститут підприємництва «Стратегія»*

МАТЕМАТИЧНИЙ АПАРАТ МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ

Глибокі соціально-економічні перетворення в агропромисловому комплексі України, вимагають застосування нових методів ведення господарства, спрямованих на оптимізацію використання ресурсів та покращення соціально-економічних показників.

Сучасні методи оптимізації виробництва, в тому числі й у аграрному секторі економіки України, неможливі без застосування економіко-математичних моделей. На підприємства агропромислового комплексу України впливає велика кількість факторів зовнішнього середовища. Усе це формує область невизначеності умов, на базі яких приймаються рішення, тому використання сучасних методів оптимізації діяльності підприємств у аграрному секторі економіки неможливе без застосування економіко-математичних моделей. Проте окремі питання вимагають подальшого опрацювання. Метою дослідження є розробка методологічних засад оптимізації процесів відтворення у сільськогосподарському виробництві, узагальнення існуючих та розробка нових економіко-математичних моделей для обґрунтування тактичних і стратегічних рішень у сучасному сільському господарстві. Економіко-математична модель оптимізації галузевої структури виробництва (процесів відтворення) повинна бути побудована на базі поетапної задачі стохастичного програмування з імовірнісними обмеженнями. Вона є більш адекватною конкретним виробничим умовам та відображає особливості виробництва, пов'язані з коливанням випадкових величин. Також слід розробити концепцію економіко-математичного моделювання виробничо-фінансових програм сільськогосподарського підприємства, а саме обґрунтувати необхідність урахування стохастичної природи сільськогосподарського виробництва та, відповідно, побудови моделей з урахуванням ймовірнісних характеристик; необхідність оптимізації діяльності окремого підприємства як господарюючого суб'єкта, збору та обробки статистичних даних по господарствах; урахування ризику реформ на сучасному етапі; економіко-математичні моделі, що дозволяють оптимізувати етапи виробництва продукції та галузеву структуру сільськогосподарського підприємства. Процес відтворення має два напрями: відтворення за вартісними параметрами та фізичне оновлення виробничих засобів. Процес відтворення основних виробничих засобів за вартістю завжди супроводжується процесом відтворення в натурально-речовій формі, що має дві фази: формування (або відновлення) та знос.

Відповідно з цими положеннями розроблена оптимізаційна модель використання кредитних ресурсів для поповнення запасів, припасів і розвитку виробничих засобів

агропромисловості. Обчислення її оптимального рішення можливо як одноразово за допомогою стандартного симплекс-методу, так і поетапно з використанням принципу динамічного програмування.

Критерій оптимальності повинен бути основною метою економічної системи. Однак шляхом формулювання одного критерію оптимальності це не завжди можливо. Тому в задачу вводять додаткові обмеження або вирішують її послідовно на кілька критеріїв оптимальності, а потім за допомогою порівняльного аналізу отриманих варіантів рішень вибирають той, який найкращим чином відповідає поставленим цілям.

Економіко-математичні методи являють собою сукупність математичних методів (математичного програмування, теорії ймовірностей, математичної статистики та ін), що застосовуються при вирішенні різних економічних задач в практиці. Необхідно зрозуміти якісну природу цього результату. Якщо цього не враховувати, то отримані рішення, будучи ідеальними з математичної точки зору, можуть виявитися абсолютно неприйнятними з економічної. Якщо такі поняття, як "математичний екстремум" і "економічний оптимум", не співпадають, то результати економіко-математичних розрахунків будуть умовними, абстрактними і, отже, практично неприйнятними. Таким чином, при використанні економіко-математичних методів економічної теорії належить основна роль, а математиці, математичному апарату – службова, допоміжна.

При вивченні процесів розвитку малих підприємств в умовах трансформації економіки засобами економіко-математичного моделювання основне завдання робіт полягає в знаходженні оптимального розміщення і спеціалізації сільськогосподарського виробництва за регіонами. Результати вирішення подібних завдань по окремим великим регіонам країни показали їх високу ефективність. До цього ж напрямку відноситься задача оптимізації закупівель сільськогосподарських продуктів по господарствам, районам та областям. Необхідно розробляти задачі оптимального розвитку агропромислових об'єднань обласного та республіканського рівнів. Успішне вирішення подібних завдань сприятиме підвищенню ефективності роботи агропромислового комплексу країни.

Зростання показників сільськогосподарського виробництва не можливе без розширеного відтворення. Відтворення – постійне поновлення робочої сили і засобів виробництва, а також природних ресурсів. Особливості відтворення в сільському господарстві зумовлені тим, що в порівнянні з іншими галузями вирішальне значення тут має відтворення природно-біологічної системи – землі, рослин і тварин. Сільськогосподарське виробництво як галузь економіки має свої специфічні риси, які слід враховувати при побудові економіко-математичних моделей: залежність виробництва від природно-кліматичних умов, наявність біологічних обмежень, низький рівень еластичності попиту на сільськогосподарську продукцію, зменшення частки витрат споживачів на цю продукцію при зростанні їх доходів, тісний зв'язок економічних та соціальних аспектів сільськогосподарського виробництва, сезонність виробництва, його багатогалузевість. Особливості відтворення в сільському господарстві зумовлено тим, що порівняно з іншими галузями вирішальне значення тут має відтворення природно-біологічної системи – землі, рослин і тварин. Отже, у цій сфері суспільно-виробничих відносин найбільш важливим є забезпечення єдності техніки, біології, економіки й екології. Одна з критичних проблем сучасного сільського господарства України – якість і кількість одного з найважливіших основних засобів – землі. Практично в усіх землеробних регіонах України відбуваються деградація земель сільськогосподарського призначення, хімічне забруднення ґрунтів, водоймищ, навколишнього середовища в цілому та порушення в ньому екологічної рівноваги. У зв'язку з незадовільним екологічним станом пропонуємо виділити в економічному механізмі відтворення екологічне страхування та амортизацію з урахуванням впливу забруднення на прискорений знос основних засобів.

Засоби автоматизації дозволяють шляхом обчислювальних експериментів знайти оптимальну стратегію розвитку і діяльності малого підприємства в залежності від внутрішніх показників і параметрів середовища.

Таким чином, економіко-математична модель оптимізації галузевої структури виробництва процесів відтворення, побудована на базі поетапної задачі програмування з імовірнісними обмеженнями, є більш адекватною конкретним виробничим умовам та відображає особливості виробництва, пов'язані з коливанням випадкових величин.

Література

1. Економіко-математичне моделювання: Навчальний посібник / За ред. О.Т. Івашука. – Тернопіль: ТНЕУ «Економічна думка», 2008. – 704 с.

Ярчевская С.Г., Перевозчикова Н.А., к.э.н., доц.

ДВНЗ «Донецкий национальный технический университет»

ФОРМИРОВАНИЕ ЛИДЕРСКИХ КАЧЕСТВ СОВРЕМЕННОГО РУКОВОДИТЕЛЯ

Одними из основных показателей работы любого предприятия является позиция руководства, результативность, психологический климат. Изменение одного из этих параметров влечет за собой изменение всех остальных. Именно руководитель влияет на становление психологического климата на предприятии. Поэтому, важнейшей задачей современного предприятия является определение тех качеств руководителя, которые способствуют поддержанию здорового психологического климата в коллективе.

Для формирования благоприятного психологического климата руководителю следует знать критерии, на соответствие которым нужно анализировать свое предприятие.

1. Важнейшей задачей руководителя является четкое определение функциональных обязанностей сотрудников и их соответствие должностным инструкциям. Для предотвращения конфликтных ситуаций в коллективе важно четкое ощущение своих границ, как каждым отдельным сотрудником, так и структурными подразделениями на предприятии.

2. Следующий критерий психологического климата – разделение сотрудниками системы ценностей организации. При здоровом психологическом климате каждый на предприятии осознает свои базовые ценности и взгляды. В эти понятия входят:

- хорошо продуманные убеждения;
- внутренняя ясность собственных позиций, связанных с позициями предприятия в целом;
- жизненные принципы, воплощенные или воплощающиеся в жизнь.

3. Не менее важным критерием здорового психологического климата является определение своих позиций по отношению к себе и другим на предприятии. Важно, чтобы каждый сотрудник предъявлял к своему поведению высокие требования. И при этом принимал следующие принципы своей деятельности:

- самосознание и саморазвитие;
- определение себя не в противопоставлении другим;
- наличие личных целей, соотносящихся с целями предприятия [1].

Следует отметить, что в эффективном развитии предприятия большую роль играет формирование организационной культуры в соответствии с выбранной стратегией.

Поскольку основные результаты предприятия зависят от лидерских качеств руководителя, от умения повести за собой коллектив, то для предприятия важной проблемой является оценка не только профессиональных, но и лидерских качеств руководителя. Предприятиям необходимо осваивать современные технологии оценки лидеров поскольку:

1. Выявление работников с высоким лидерским потенциалом (разных уровней и направленности) из числа собственных кадров экономит немалые средства, позволяя отказаться от дорогостоящих мероприятий по поиску и привлечению лидеров «со стороны». Кроме того, знающий специфику и нужды организации сотрудник не нуждается в длительном периоде знакомства, адаптации и «притирки» характеров, он может быстро выйти на максимальные показатели продуктивности деятельности. Также, если вовремя выявить лидера в коллективе и показать, насколько он важен для предприятия как работник, обладающий специфическими чертами, то компания получит мотивированного руководителя, способного вывести компанию абсолютно на новый уровень развития.